

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060404

DOM
2025-11-05
Stockholm

Mål nr
M 3008-25

Sid 1 (5)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2025-02-12 i mål nr M 5674-24,
se bilaga A

PARTER

Klagande

Energimarknadsinspektionen
Box 155
631 03 Eskilstuna

Motpart

Outokumpu Stainless AB, 556001-8748
Box 74
774 22 Avesta

Ombud: E.S.

SAKEN

Bindande besked för ett ledningsnät på fastigheterna X och Y i
Degerfors kommun i Örebro län

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens dom och fastställer
Energimarknadsinspektionens beslut.

Dok.Id 2248094

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Energimarknadsinspektionen har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och fastställa Energimarknadsinspektionens beslut.

Outokumpu Stainless AB (OSAB) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Energimarknadsinspektionen har anfört i huvudsak följande.

Möjligheten till överföring av el för någon annans räkning gäller inom området för *en* industrianläggning och inte mellan *flera* industrianläggningar. Således är det möjligt att överföra el för någons annans räkning inom området för *en* industrianläggning men inte till en annan industrianläggning. Syftet med nätkoncession som institut riskerar annars att urholkas. När en industrianläggning överlåts till en annan juridisk person är det rimligt att den överlåtna industrianläggningen ansluts till nätet med nätkoncession och får en egen anslutning med ett eget elnätsabonnemang.

I aktuellt mål är det fråga om en överlåtelse av delar av en verksamhet med tillhörande mark och inte en upplåtelse genom exempelvis uthyrning av byggnader och anläggningar. Den ursprungliga verksamhetsinnehavaren har därmed inte någon kontroll över den överlåtna verksamheten. Endast nyttjanderätt för bland annat underhåll av ledningarna ändrar inte denna bedömning. Det kan inte ha varit lagstiftarens avsikt att ett nyttjanderättsavtal för endast ledningar ska avgöra om ledningarna omfattas av undantag från kravet på nätkoncession. Avgörande ska i stället vara vem som har rådighet över området där den industriella verksamheten bedrivs. Att delar av en verksamhet med tillhörande mark överlåts till annan kan inte medföra någon annan bedömning än att det är frågan om två olika områden för industrianläggningar.

De service- och samarbetsavtal som finns mellan OSAB och Cogne Acciai Speciali S.p.A leder inte till att OSAB har rådighet över den överlåtna industrin. Inte heller ger miljötillstånd någon rådighet över ett industriområde eftersom ett sådant tillstånd inte är knutet till verksamhetsutövaren, eftersom en ny verksamhetsutövare träder in i stället för den gamla när verksamheten överläts.

OSAB har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande tillägg.

Undantagen från kravet på koncession i förordningen (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857), IKN-förordningen, avser geografiskt avgränsade områden som används för vissa specifika ändamål (t.ex. industri, flygplats etc). Med andra ord är det områdets utbredning i fysisk mening som är relevant att beakta liksom den verksamhet som bedrivs inom området. De tre grundkriterierna för vad som utgör ett IKN-nät utgår från en sådan bedömning. Även det bakomliggande elmarknadsdirektivet (2019/944) utgår från geografiska bedömningar. Degerfors järnverk är ett i geografisk mening avgränsat område som i praktiken är helt isolerat från områdeskoncessionshavarens nät.

Det finns ingen grund för Energimarknadsinspektionens resonemang om att det är rimligt att en juridisk person som förvärvat delar av ett industriområde skaffar en egen anslutning till områdeskoncessionshavarens nät med eget elnätsabonnemang. En sådan hantering skulle vara förknippad med enorma kostnader för såväl OSAB, Outokumpu Long Products AB (OLPAB) och Fortum Sverige som i dagsläget tillhandahåller nättjänster via ställverket på området och det närliggande vattenkraftverket. Att ansluta OSAB:s respektive OLPAB:s fastigheter till områdeskoncessionshavarens nät skulle kräva anläggande av helt nya anslutningsledningar till området. Reglerna i IKN-förordningen syftar bland annat till att undvika onödiga samhällskostnader och till att möjliggöra en rationell användning av befintlig infrastruktur inom bland annat industriområden.

För att 8 § IKN-förordningen ska kunna tillämpas krävs inte att innehavaren har rådighet eller någon slags ensamrätt till hela industriområdet. Det krävs endast rådighet över nätet, vilket OSAB har genom avtal med OLPAB.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Som huvudregel krävs tillstånd (nätkoncession) för att bygga eller använda en starkströmsledning (2 kap. 1 § ellagen). Föreskrifter om när undantag från kravet på nätkoncession kan meddelas finns i IKN-förordningen.

Av 8 § i IKN-förordningen framgår att ett internt nät inom området för en industrianläggning får byggas och användas utan nätkoncession. Detsamma gäller mellan delar av ett sådant område, vilka skiljs åt endast av en trafikled. Av 23 och 24 §§ i förordningen framgår bland annat att överföring av el för någon annans räkning får ske på ett nät som är beläget inom området för en industrianläggning om det finns beaktansvärda skäl för det.

OSAB har sedan 2004 tillverkat rostfritt stål i grovplåtverk och ämnesvalsverk på en i industrianläggning inom fastigheten Degerfors X, vilken ägs av OSAB. I verksamheten har elledning för hög- och lågspänning använts av OSAB. Den del av verksamheten som innefattade produktion vid ämnesvalsverket har överlåtits till en ny verksamhetsutövare. Den del av fastigheten där ämnesvalsverket finns har styckats av och utgör fastigheten Degerfors Y, vilken ägs av den nya verksamhetsutövaren.

Frågan i målet är om överlåtelsen av verksamheten och den avstyckade fastigheten innebär att området fortfarande kan betecknas som ett område för *en* industrianläggning i enlighet med 8 § IKN-förordningen.

I förordningsmotiven till IKN-förordningen (FM 2007:1 s. 37) anges att överföring av el för annans räkning bör kunna vara tillåten på interna nät inom områden för industrianläggningar. Som exempel anges att det inom många industriområden, där det interna nätet ursprungligen har använts endast för överföring av el till de olika

anläggningarna inom området, dvs. för nätinnehavarens egen räkning, har den industriella verksamheten inskränkts eller helt lagts ner. I många fall har byggnader och andra anläggningar inom området därefter upplåtits till andra företag och personer. Såvitt känt har överföringen av el för annans räkning inom denna typ av områden inte medfört påtagliga konsekvenser för koncessionshavarna.

Till skillnad mot det angivna exemplet i förordningsmotiven bedrivs i aktuellt fall de båda industriverksamheterna av två olika verksamhetsutövare på två olika fastigheter, vilka ägs av respektive verksamhetsutövare. Det är alltså fråga om två olika industrianläggningar. Undantaget i 8 § IKN-förordningen avser en industrianläggning. Det aktuella ledningsnätet, som nu betjänar två olika industrianläggningar, är därmed inte undantaget från koncessionsplikt. Att verksamheterna bedrivs under samma miljötillstånd medför ingen annan bedömning.

Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och Energimarknadsinspektionens beslut ska fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Vibeke Sylten, tekniska rådet Yvonne Eklund samt hovrättsråden Caroline Hedvall Klostermark, referent, och Catharina Adlercreutz.

Föredragande har varit Julia Nyberg.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2025-02-12
meddelad i
Nacka

Mål nr M 5674-24

PARTER

Klagande

Outokompu Stainless AB
Box 74
774 22 Avesta

Ombud: Advokaterna D.H och E.S.

Motpart

Energimarknadsinspektionen
Box 155
631 03 Eskilstuna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Energimarknadsinspektionens beslut den 30 maj 2024 i ärende nr 2023-103578, se bilaga 1 och 2

SAKEN

Bindande besked för ett ledningsnät på fastigheterna X och Y i Degerfors kommun i Örebro län.

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver Energimarknadsinspektionens beslut och återförvisar målet till Energimarknadsinspektionen för fortsatt handläggning i enlighet med vad som framgår av domskälen.

BAKGRUND

Outokumpu Stainless AB (Outokumpu) ansökte hos Energimarknadsinspektionen (Ei) om bindande besked om undantag från kravet på nätkoncession.

Ei beslutade den 30 maj 2024 att ledningsnätet på fastigheterna X och Y i Degerfors kommun inte omfattas av undantag från kravet på nätkoncession, se bilaga 1.

Outokumpu har överklagat Ei:s beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Outokumpu har yrkat i första hand att Ei:s beslut ska upphävas och att ärendet ska återförvisas till Ei för fortsatt handläggning. I andra hand att domstolen ska meddela bindande besked om att det elnät som omfattas av ansökan är undantaget från kravet på nätkoncession. Till stöd för sin talan har Outokumpu anfört i huvudsak följande.

Ansökan berör elförsörjningen inom Degerfors järnverk. År 1939 såldes Degerfors järnverk till Uddeholms AB. Järnverket blev då ett helägt dotterbolag under Uddeholm med namnet Degerfors Jernverks AB. Avesta AB övertog järnbruket 1984 som då ingick i Avesta-Sheffieldkoncernen. 2003 förvärvades bolaget av Outokumpu-koncernen och bytte namn till Outokumpu Stainless AB. Outokumpu bedriver tillverkning av rostfritt stål på industrianläggningen inom fastigheten X som bolaget äger. I februari 2022 överlät Outokumpu en del av sin verksamhet, ämnesvalsverket, till det helägda företaget Outokumpu Long Products AB (Long Products) och då även en del av fastigheten X som numera utgör fastigheten Y. I mars 2023 ingick Outokumpu ett avtal om överlåtelse av samtliga aktier i Long Products till det italienska bolaget Cogne Acciai Soecuaku S.p.A (Cogne). Verksamheten inom industriområdet bedrivs i praktiken på samma sätt som före överlåtelsen till Cogne. Det är Outokumpu som innehar miljötillstånd för verksamheten. Sedan överlåtelsen av ämnesvalsverket bedriver Outokumpu och Long Products verksamhet inom ramen för samma miljötillstånd. Samarbetet är reglerat genom särskilda service- och samarbetsavtal.

Outokumpu har bl.a. åtagit sig att förse Long Products fastighet med elektricitet. Det är Outokumpu som erlägger nätavgift till Ellevio AB, handlar in el till området samt driver och underhåller det interna nätet. Long Products erlägger i sin tur ett rabatterat fast pris för dessa tjänster till Outokumpu. Villkoren för dessa tjänster är inte sämre jämfört med vad Long Products hade erbjudits på den öppna marknaden.

Det aktuella industriområdet förses fortfarande delvis med elektricitet från den gamla kraftstationen (idag ägd av Fortum Sverige AB). Från kraftstationen, som är belägen strax norr om industriområdet, sträcker sig en markförlagd ledning in till ett ställverk på området. Ställverket ägs av nätbolaget Ellevio AB och finns på fastigheten Z. Ellevio AB äger därtill en 130 kV luftledning som sträcker sig genom industriområdet och som är kopplad till ställverket. Det är via denna ledning som området huvudsakligen försörjs med elektricitet. Från den C-formade byggnaden som är belägen på Outokumpus fastighet, X, överförs el vidare till resten av industriområdet. Det är dessa ledningar som utgör det interna nätet. Det är Outokumpu som ansvarar för det interna nätet på industriområdet. För detta ändamål har Long Products bl.a. upplåtit nyttjanderätt åt Outokumpu för att genomföra underhåll av ledningar m.m. på Long Products fastighet Y. Med andra ord är Outokumpu, trots att delar av det interna nätet ligger på Long Products fastighet, innehavare av det interna nätet på industriområdet. Det är Ellevio AB som tillhandahåller nättjänster till området och det finns i dagsläget inte någon anslutningspunkt inom området till områdeskoncessionshavarens nät (Degerfors Elnät AB).

Sedan åtminstone hundra år tillbaka är Degerfors järnverk ett i geografisk mening avgränsat område som i praktiken är helt isolerat från områdeskoncessionshavarens nät. Ei har bedömt att det genom överlåtelsen av ämnesvalverket till Long Products i praktiken har uppstått två separata industriområden inom Degerfors järnverk. Det är en felaktig bedömning. Varken IKN-förordningen (förordningen [2007:215] om undantag från kravet på nätkoncession) eller motiven till denna uppställer något krav med innebörden att ett nät behöver vara förlagt inom samma fastighet för att vara undantaget kravet på koncession. Genom praxis är det etablerat att ett icke

koncessionspliktigt nät får vara förlagt över en fastighet som innehavaren av nätet inte äger. Det förutsätter dock att innehavaren har rådighet över nätet, t.ex. genom nyttjanderätt, för att kunna genomföra nödvändigt underhåll m.m. Long Products har upplåtit nyttjanderätt till Outokumpu för att bl.a. genomföra sedvanligt underhåll av nätet. Outokumpu har därigenom rådighet över nätet och ska betraktas som innehavare av detta även på Long Products fastighet. Med undantag för kriteriet om att överföring ska ske för egen räkning uppfyller nätet inom Degerfors järnverk samtliga kriterier för att utgöra ett icke-koncessionspliktigt nät. Överföring för annans räkning får dock ske om det finns beaktansvärda skäl för det och nätet i sin helhet ursprungligen har använts för överföring av el uteslutande för egen räkning.

För det fall bindande besked om undantaget från kravet på koncession inte skulle meddelas finns i praktiken två alternativ för Outokumpu, varav inget framstår som ändamålsenligt i sammanhanget. Det ena alternativet är att områdeskoncessionshavaren förvärvar det interna nätet på fastigheterna. Mot bakgrund av att industriområdet försörjs med elektricitet från Ellevio AB:s nät skulle det i praktiken innebära att områdeskoncessionshavaren blir ägare till ett separat (inhägnat) elnät som är helt isolerat från det övriga lokalnätet. Degerfors Elnät AB skulle behöva genomföra omfattande investeringar för att ansluta industriområdet till lokalnätet. En överlåtelse av det interna nätet till Degerfors Elnät AB skulle också bli onödigt kostsam för såväl Outokumpu som Long Products. I praktiken skulle varje byggnad inom industriområdet behöva separata anslutningspunkter med tillhörande abonnemang. Nya mätare skulle också behöva installeras vid varje byggnad på området. Det andra alternativet skulle vara att berörda elanvändare (Outokumpu respektive Long Products) begär nyanslutning till områdeskoncessionshavarens nät. Kostnaderna för, och effekterna för områdesnätet i stort av, en sådan lösning är oöverskådliga mot bakgrund av den stora mängd elektricitet som förbrukas inom området och att anslutning till det lokala nätet saknas idag.

Såväl en överlåtelse av nätet till Degerfors Elnät AB som en nyanslutning till lokalnätet skulle därtill få oöverskådliga effekter för Fortum Sverige AB och

Ellevio AB eftersom den fysiska elektriciteten från kraftstationen förmodligen inte längre kommer kunna förbrukas inom industriområdet. Rimligtvis kommer Ellevio AB att behöva vidta åtgärder för att omleda elektriciteten från kraftstationen. Det framstår inte heller som en rationell användning av befintlig infrastruktur inom och strax utanför industriområdet. Vad Outokumpo känner till har inga konsekvensanalyser genomförts relaterat till vad en överlåtelse av nätet till Degerfors Elnät AB respektive nyanslutning av Outokumpo och Long Products fastigheter till lokalnätet skulle innebära. Därigenom föreligger beaktansvärda skäl i det aktuella ärendet. Ei har inte prövat om det finns beaktansvärda skäl.

Det interna elnätet har ursprungligen använts för att överföra el uteslutande för egen räkning. Sedan området elektrifierades i slutet av 1800-talet har det funnits en verksamhetsutövare inom industriområdet, det vill säga Degerfors järnverk. Att Degerfors järnverk bytt ägare och namn ett antal gånger sedan 1800-talets slut saknar all relevans i sammanhanget. Att Avesta-koncernen till exempel överlät Degerfors järnverk till Outokumpu-koncernen 2003 förändrar inte den omständligheten att överföringen av elektricitet inom området uteslutande skett för egen räkning inom området. Det är först i samband med att Cogne förvärvade ämnesvalverket 2023 som överföring av elektricitet också skett för annans räkning inom området.

Det är inte ovanligt att delar av äldre bruk och industrier i Sverige sålts av och idag drivs av olika ägarkoncerner. Undantaget från krav på koncession inom industriområden syftar just till att befintlig infrastruktur ska kunna behållas och att varje aktör inom området inte ska tvingas skaffa egen nätanslutning till områdeskoncessionshavarens nät.

Ei har i yttrande till domstolen anfört i huvudsak följande.

Ett område för en industrianläggning kan omfatta flera fastigheter men verksamhetsutövaren måste ha rådighet över området för industrianläggningen. Överlåtelsen av verksamheten innebär att det numera är fråga om två olika

industriplanläggningar. Att det finns miljötillstånd förändrar inte denna bedömning. Inte heller förändras bedömningen av att ledningsnätet korsar fastighetsgräns. Utgången hade blivit densamma om ledningsnätet varit inom en och samma fastighet.

Överföring av el för någon annans räkning kan vara tillåten på ett nät inom ett område för en industriplanläggning om verksamhetsutövaren ursprungligen har använt nätet för överföring av el uteslutande för egen räkning. I samband med att delar av en verksamhet avvecklats där nätet ursprungligen har använts för egen räkning kan det vara möjligt att upplåta byggnader och anläggningar till någon annan (se förordningsmotiven till IKN-förordningen, Fm 2007:1 s. 37). Outokumpo har inte ursprungligen använt nätet i verksamheten uteslutande för egen räkning. Degerfors Jernverks AB överlät verksamheten 1984 till Avesta AB. Därefter övertog sökanden verksamheten 2003. I och med att sökanden inte ursprungligen har använt det interna nätet för överföring av el uteslutande för egen räkning är det inte tillåtet att överföra el för någon annans räkning. Det finns därför inte anledning att bedöma om det finns beaktansvärda skäl eller inte.

Outokumpo har överlåtit en del av industriplanläggningens verksamhet och den avstyckade fastigheten så att äganderätten av det som överlåtit har övergått till den nya innehavaren av den verksamhet och fastighet som omfattas av överlåtelsen. Ett internt nät inom området för en industriplanläggning får byggas och användas utan nätkoncession. I den aktuella situationen är det två industriplanläggningar som var för sig behöver ha en egen anslutning. Outokumpo har åtagit sig att förse den nya innehavarens industriplanläggning med el så att de båda industriplanläggningarna får el från ett gemensamt elnät vilket inte är tillåtet enligt 8 § IKN-förordningen.

Avslutningsvis är undantaget från kravet på nätkoncession inte uppfyllt enligt 8 § IKN-förordningen. Det finns därmed inte skäl att göra en prövning av om det finns beaktansvärda skäl enligt 23 § IKN-förordningen.

DOMSKÄL

Är det fråga om en eller flera industrianläggningar?

I 8 § IKN-förordningen anges att ett internt nät inom området för en industrianläggning får byggas och användas utan nätkoncession. Detsamma gäller mellan delar av ett sådant område, vilka skiljs åt endast av en trafikled.

Enligt Ei överför det aktuella ledningsnätet inte längre el till en och samma industrianläggning eftersom verksamheten på den avstyckade fastigheten Y har överlåtits till nya ägare. Ei anser att det sedan överlåtelsen av valsverket och avstyckningen av fastigheten är fråga om två industrianläggningar varför undantaget i 8 § IKN-förordningen inte gäller.

En fråga i målet är således om överlåtelsen av verksamheten och fastigheten innebär att området inte längre kan betecknas som *en* industrianläggning.

I förordningsmotiven till IKN-förordningen (FM 2007:1 s. 37) anges följande.

Inom områden för industrianläggningar har under en ganska lång tid stora förändringar skett. Inom många industriområden, där det interna nätet ursprungligen har använts endast för överföring av el till de olika anläggningarna inom området, dvs. för nätinnehavarens egen räkning, har den industriella verksamheten inskränkts eller helt lagts ner. I många fall har byggnader och andra anläggningar inom området därefter upplåtits till andra företag och personer. Detta har lett till att nätinnehavaren överför el inte bara för egen räkning utan också för annans räkning. Denna verksamhet är alltså numera ganska etablerad och utvecklingen kan förväntas fortsätta. Såvitt känt har överföringen av el för annans räkning inom denna typ av områden inte medfört påtagliga konsekvenser för koncessionshavarna. Därför bör överföring av el för annans räkning kunna vara tillåten på interna nät inom dessa områden. I varje enskilt fall måste dock en avvägning mellan de angivna intressena äga rum.

Enligt de redovisade motiven ovan ska alltså överföring av el för annans räkning kunna vara tillåten på interna nät inom äldre industriområden även om överföringen inte längre sker endast för nätinnehavarens egen räkning utan även till verksamheter som upplåtits till andra företag. I dessa fall ska en avvägning ske mellan nätinnehavarens och koncessionshavarens intressen. Domstolen uppfattar inte

motiven som att det krävs att delar av verksamheten inom industriområdet har avvecklats för att det i denna situation ska uppfattas som *en* industrianläggning.

Med beaktande av att det i övrigt inte har skett någon egentlig förändring av industriområdet och då Outokompu genom avtal har rådighet över nätet för att kunna genomföra nödvändigt underhåll m.m. anser mark- och miljödomstolen att det fortfarande är fråga om *en* industrianläggning och att 8 § IKN-förordningen således är tillämplig. Det är alltså fråga om ett internt nät inom området för en industrianläggning som får användas utan nätkoncession.

Får överföring av el för någon annans räkning ske på det interna nätet?

Av den nu gällande lydelsen av 23 och 24 §§ IKN-förordningen framgår bl.a. att överföring av el för någon annans räkning får ske på ett nät som är beläget inom området för en industrianläggning om det finns beaktansvärda skäl för det. Vid bedömningen av om det finns beaktansvärda skäl ska hänsyn tas till hur överföringen påverkar den nätverksamhet som bedrivs av den berörda nätkoncessionshavaren och till kostnaderna för att ansluta berörda elanvändare till det nät som används med stöd av nätkoncession.

Enligt den tidigare lydelsen av 23 § IKN-förordningen, som gällde fram till den 14 januari 2025, krävdes även att nätet i sin helhet ursprungligen har använts för överföring av el uteslutande för egen räkning.

Mark- och miljödomstolen kan konstatera att det inte längre krävs att det interna ledningsnätet inom en industrianläggning ursprungligen ska ha använts uteslutande för nätinnehavarens egen räkning för att det ska vara tillåtet att överföra el för annans räkning. Domstolen anser dock, liksom bolaget, att även detta kriterium var och är uppfyllt trots att Degerfors järnverk bytt ägare och namn ett antal gånger, då det endast varit fråga om en verksamhetsutövare inom industriområdet.

Såsom Outokompu har anfört har Ei inte gjort någon prövning av om det finns sådana beaktansvärda skäl att överföring av el för någon annans räkning ska få ske

på det interna nätet inom området för industrianläggningen. Mark- och miljödomstolen finner därför att målet i enlighet med Outokompus förstahandsyrkande ska återförvisas till Ei för prövning av den frågan.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (MMD-02)

Överklagande senast den 5 mars 2025.

Anna Hagstad

Tony Persson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Anna Hagstad och tekniska rådet Tony Persson. Föredragande har varit Maria Karlsson.